

JPF 2013/115

Rechtbank Den Haag

11 februari 2013, C/09/419508 FA RK 12-3722; ECLI:NL:RBDHA:2013:BZ3284.

(mr. Brakel)

[De minderjarige], geboren op [geboortedatum] te [geboorteplaats], Frankrijk, wonende te [woonplaats],

hierna te noemen: de minderjarige,

advocaat: mr. H. de Voer te Amsterdam,

in rechte voorts vertegenwoordigd door mr. M.J.J.A. Ooms, advocaat te Nieuwerkerk aan de IJssel, en

[verzoeker] te [woonplaats],

hierna tevens te noemen: [verzoeker],

advocaat: mr. H. de Voer te Amsterdam.

Als belanghebbenden worden aangemerkt:

[de moeder] te [woonplaats],

hierna te noemen: de moeder,

advocaat: mr. X,

[belanghebbende] te [woonplaats],

hierna te noemen: [belanghebbende],

advocaat: mr. Y,

de ambtenaar van de burgerlijke stand van de gemeente [gemeente] te [gemeente],

hierna te noemen: de ambtenaar.

Erkenning, Inschrijving geboorteakte, Ontkenning vaderschap

[Rv - 3 ; BW Boek 1 - 204 ; BW Boek 10 - 92]

» Samenvatting

De belanghebbende en de moeder waren gehuwd, welk huwelijk later door echtscheiding is ontbonden. Tijdens het huwelijk is de minderjarige geboren. De belanghebbende, de moeder en de minderjarige bezitten de Franse nationaliteit. De minderjarige is door de verzoeker (Nederlandse nationaliteit) erkend hetgeen als zodanig op de geboorteakte vermeld staat. Belanghebbende heeft een verklaring opgesteld waarin hij verklaart niet de biologische vader van de minderjarige te zijn.

De rechtbank wordt verzocht te bepalen dat belanghebbende niet als vader van de minderjarige wordt aangemerkt en dat de erkenning door verzoeker in Nederland wordt erkend zodat de geboortegegevens van de minderjarige in de Nederlandse registers opgenomen kunnen worden. De Nederlandse rechter komt rechtsmacht toe op grond van art. 3 onder a Rv omdat verzoekers in Nederland wonen.

Op de beoordeling van de vraag of de belanghebbende vader van de minderjarige is, is op grond van art. 10:92 BW, Frans recht van toepassing. Op grond van art. 312 van de Code Civil wordt belanghebbende vermoed de vader van de minderjarige te zijn nu deze uit het huwelijk van belanghebbende met de moeder is geboren. Dit vermoeden van vaderschap bestaat zoals vermeld in art. 313 van de Code Civil echter niet langer, nu belanghebbende niet op de geboorteakte van de minderjarige staat vermeld. Nu voorts niet is gebleken van herstel van vaderschap door belanghebbende op grond van de wet en uit de verklaringen van hem naar voren komt dat hij niet in (juridische) relatie tot de minderjarige wenst te komen staan, gaat de rechtbank ervan uit dat belanghebbende naar Frans recht terecht niet als vader is vermeld op de geboorteakte.

De rechtbank dient voorts te beoordelen of verzoeker de vader van de minderjarige is. Op grond van art. 10:92 BW is op dit verzoek Nederlands recht van toepassing. Verzoeker heeft de minderjarige naar Frans recht erkend en is naar aanleiding van die erkenning als vader op de geboorteakte vermeld. Op grond van art. 1:204 BW is sprake van een rechtsgeldige erkenning door verzoeker, nu niet is gebleken dat er ten tijde van die erkenning sprake was van twee ouders en voorts niet is gebleken van één van de andere nietigheidsgronden.

De rechtbank is van oordeel dat de geboorteakte van de minderjarige voor inschrijving in de Nederlandse registers in aanmerking komt en geeft de ambtenaar last tot inschrijving van de geboorteakte van de minderjarige.

[beslissing/besluit](#)

» Uitspraak

Procedure

(...; red.)

Verzoek en verweer

Het verzoek zoals dat thans luidt strekt tot inschrijving van de geboorteakte van de minderjarige met de juiste afstammingsgegevens, een en ander bij beschikking, voor zover de wet dat toelaat, uitvoerbaar bij voorraad.

De bijzonder curator verzoekt de rechtbank primair om over te gaan tot ontkenning van het door huwelijk ontstane vaderschap van [belanghebbende] over de minderjarige en subsidiair om vaststelling van de familierechtelijke betrekkingen tussen de minderjarige en [verzoeker].

De ambtenaar voert verweer en stelt voor dat de rechtbank last geeft tot inschrijving van de geboorteakte van de minderjarige.

Feiten

- [Belanghebbende] en de moeder zijn gehuwd op [datum huwelijk] te [plaats huwelijk], welk huwelijk op [datum echtscheiding] door echtscheiding is ontbonden.
- Tijdens het huwelijk is voornoemde minderjarige geboren, op [geboortedatum].
- De minderjarige is op [datum erkenning] door [verzoeker] erkend.
- Op de geboorteakte van de minderjarige staat [verzoeker] als vader vermeld.
- Er wordt geen melding van [belanghebbende] gemaakt op de geboorteakte van de minderjarige.
- [Belanghebbende] heeft op 11 januari 2012 een verklaring opgesteld, waarin hij verklaart niet de biologische vader van de minderjarige te zijn en waarin hij verklaart elke ouderlijke verwantschapsrelatie met de minderjarige te ontkennen.
- [Belanghebbende], de moeder en de minderjarige hebben elk de Franse nationaliteit.
- [Verzoeker] heeft de Nederlandse nationaliteit.
- [Verzoeker], de moeder en de minderjarige hebben hun gewone verblijfplaats thans in Nederland.
- [Belanghebbende] heeft zijn gewone verblijfplaats in Frankrijk.

– Bij beschikking van deze rechtbank d.d. 4 juni 2012 is de bijzonder curator voormeld over de minderjarige benoemd.

Beoordeling

Nu verzoekers in Nederland wonen, heeft de Nederlandse rechter rechtsmacht op grond van artikel 3 aanhef en onder a van het Wetboek van Burgerlijke Rechtsvordering.

De rechtbank begrijpt het verzoek van [verzoeker] en de minderjarige aldus dat verzocht wordt te bepalen dat [belanghebbende] niet als vader van de minderjarige wordt aangemerkt en dat de erkenning door [verzoeker] in Nederland wordt erkend, zodat de geboortegegevens van de minderjarige in de Nederlandse registers opgenomen kunnen worden.

De rechtbank overweegt ten aanzien van dit verzoek als volgt.

Allereerst dient beoordeeld te worden of [belanghebbende] de vader van de minderjarige is. Op deze beoordeling is op grond van artikel 10: 92 van het Burgerlijk Wetboek (hierna: BW) Frans recht van toepassing.

Op grond van artikel 312 van de Code Civil wordt [belanghebbende] vermoed de vader van de minderjarige te zijn nu de minderjarige staande huwelijk van [belanghebbende] met de moeder is geboren. Dit vermoeden van vaderschap bestaat zoals vermeld in artikel 313 van de Code Civil echter niet langer omdat [belanghebbende] niet op de geboorteakte van de minderjarige staat vermeld. Nu voorts niet is gebleken van herstel van vaderschap door [belanghebbende] op grond van de wet, en uit de verklaringen van hem naar voren komt dat hij niet in (juridische) relatie tot de minderjarige wenst te komen staan, gaat de rechtbank er vanuit dat [belanghebbende] naar Frans recht terecht niet als vader is vermeld op de geboorteakte.

De rechtbank dient voorts te beoordelen of [verzoeker] voormeld de vader van de minderjarige is. Op grond van artikel 10: 92 BW is op dit verzoek Nederlands recht van toepassing. [Verzoeker] heeft de minderjarige naar Frans recht erkend en is naar aanleiding van die erkenning als vader op de geboorteakte vermeld.

Op grond van artikel 1: 204 BW is sprake van een rechtsgeldige erkenning door [verzoeker], nu niet is gebleken dat er ten tijde van die erkenning sprake was van twee ouders en voorts niet is gebleken van één van de andere nietigheidsgrounden. De rechtbank is derhalve van oordeel dat de door [verzoeker] op [datum erkenning] gedane erkenning in Nederland erkend dient te worden en [verzoeker] in overeenstemming met het Nederlandse recht als vader op de geboorteakte staat vermeld.

Het bovenstaande leidt er naar het oordeel van de rechtbank toe dat de geboorteakte van de minderjarige voor inschrijving in de Nederlandse registers in aanmerking komt. De rechtbank zal de ambtenaar last geven tot inschrijving van de geboorteakte van de minderjarige.

Nu de aard van de zaak zich verzet tegen het uitvoerbaar bij voorraad verklaren van de beschikking, zal de rechtbank het hiertoe strekkende verzoek afwijzen.

Beslissing

De rechtbank:

geeft de ambtenaar last tot inschrijving van de geboorteakte met nummer [aktenummer] van het jaar [jaar], van de minderjarige [de minderjarige], geboren op [geboortedatum] te [geboorteplaats], Frankrijk, waarbij als vader dient te worden vermeld [verzoeker] en als moeder [de moeder];

wijst af het meer of anders verzochte.

» Noot

Kan een Franse geboorteakte in Nederland worden erkend als de man die vermeld staat als vader, het kind erkend heeft, terwijl de moeder op dat moment nog getrouwd was met iemand anders? Volgens Rechtbank Den Haag is dit mogelijk. Hoewel ik van mening ben dat in deze situatie de vader wel als vader dient te worden ingeschreven, heb ik mijn bedenkingen bij de toepassing van het Nederlandse IPR door de rechtbank in deze kwestie. Het gaat hier om een kind dat tijdens het huwelijk tussen de vrouw en haar man (de belanghebbende) geboren werd. De belanghebbende staat niet vermeld op de geboorteakte en de verzoeker heeft het kind erkend. Na de geboorte van het kind, heeft de belanghebbende een verklaring opgesteld waarin hij verklaart niet de biologische vader van het kind te zijn en hij iedere ouderlijke verwantschapsrelatie met de minderjarige ontkent. De verzoeker verlangt inschrijving van de Franse geboorteakte in de Nederlandse registers.

De rechtbank past art. 10:92 BW toe. Art. 10:92 BW is echter bedoeld voor situaties waarin het kind in Nederland is geboren (*Kamerstukken II 1998/99, 26 675, nr. 3, p. 7*). De art. 10:92 t/m 10:97 BW zijn slechts bedoeld als regels van toepasselijk recht en dienen niet als erkenningsregels te fungeren. De rechtbank heeft kennelijk dit onderscheid echter niet goed voor ogen gehad. Het rechtsfeit dat geleid heeft tot het opmaken van de geboorteakte in de onderhavige kwestie, is de geboorte van het kind, die in het buitenland heeft plaatsgevonden, namelijk in Frankrijk. Om deze reden dient men de regels omtrent de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse rechtsfeiten, rechtshandelingen en rechterlijke beslissingen te raadplegen. In dit geval dient dan naar de art. 10:100 en 10:101 BW te worden gekeken, en niet naar art. 10:92 BW. Een voorbeeld van correcte toepassing van art. 10:92 BW is de zaak van een Franse moeder die bevalt van haar dochter in Nederland tijdens een zomervakantie. De geboorteakte dient dan in Nederland te worden opgemaakt, doch wel onder verwijzing naar art. 10:92 BW teneinde vast te stellen welk recht van toepassing is op de afstammingsrelatie.

In de onderhavige zaak dient naar de voorwaarden van art. 10:101 BW te worden gekeken om vast te stellen of rechtsgevolgen kunnen worden toegekend aan de erkenning door de verzoeker. Op grond van art. 10:101 lid 1 BW wordt een buitenlandse geboorteakte in Nederland erkend als familierechtelijke betrekkingen zijn vastgesteld welke zijn neergelegd in een door een bevoegde instantie overeenkomstig de plaatselijke voorschriften opgemaakte akte. Aan al deze voorwaarden is in casu voldaan.

Wegens het feit dat er in casu sprake is van een erkenning, dient er tevens naar art. 10:101 lid 2 BW te worden gekeken. De man in kwestie heeft de Nederlandse nationaliteit en dient derhalve ook bevoegd te zijn tot die erkenning naar Nederlands recht. Zoals de rechtbank terecht opmerkt, is er hier geen sprake van een nietigheidsgrond zoals neergelegd in art. 1:204 BW. De enige optie voor weigering van de erkenning van de Franse geboorteakte ligt derhalve in de vraag of erkenning van deze geboorteakte in strijd zou zijn met de Nederlandse openbare orde. Anders dan in de andere recentelijke afstammingszaak uit Frankrijk (Rb. 's-Gravenhage 14 september 2009, ECLI:NL:RBSGR:2009:BK1197, «JPF» 2011/36, m.nt. I. Curry-Sumner), staat de moeder van het kind in deze zaak wel op de geboorteakte vermeld. Er kan mijns inziens geen sprake zijn van een schending van de rechten van het kind omtrent afstammingskennis. Mijns inziens brengt deze vaststelling met zich dat deze geboorteakte in Nederland dient te worden erkend.

Hoewel dezelfde conclusie in deze uitspraak wordt bereikt, is het belangrijk dat in afstammingskwesties duidelijk het onderscheid wordt gemaakt tussen situaties waarin de regels van toepasselijk recht gebruikt dienen te worden (rechtsfeiten etc. die in Nederland plaatsvinden) en de situaties waarin de regels van erkenning en tenuitvoerlegging gebruikt dienen te worden (rechtsfeiten etc. die buiten Nederland plaatsvinden).

mr. dr. I. Curry-Sumner,